

Отъ слѣчки жалостивы. —

Взъ либахъ, радваше се ты,
Но азъ любовь изгубихъ;

Напущенъ веселы мечты

И ты. . . . тѣги възлюби. . . .

Ахъ либе, либе, до кога
За тебе шж желѣжъ?

И до кога шж отъ тѣга

За тебе да линѣжъ?

Да ли ще радостна звезда
Надъ мене да огрѣе?

Сърце ли както тѣсъ вѣдѣж
Неще да прѣжнеѣе.

Непомнишь ли какъ ми се врече
До гроба мѣнь ще любишь ты,
Сега не щешъ, не щешъ ме вече,
За другито сърце паамти.

Ты скъсвашъ вѣрны-тѣ оковы,